

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.164 van 11 oktober 2000
in de zaak A. 78.926/X-8180.**

In zake : 1. Hermina VAN DAMME (overleden),
Rechtsgeding hervat door :
1. Robert HEYVAERT,
2. Philomena HEYVAERT,
2. Robert HEYVAERT,
3. Philomena HEYVAERT,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Hermina VAN DAMME, Robert HEYVAERT en Philomena HEYVAERT op 11 juni 1998 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 27 januari 1998 van de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn waarbij de hoeve "Het Tesseshof" te Opwijk, Klaarstraat 125, als monument wordt beschermd en de onmiddellijke omgeving ervan, meer bepaald de achterliggende weide, als dorpsgezicht;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 22 december 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gezien het uittreksel uit het register der overlijdingsakten van de gemeente OPWIJK waaruit blijkt dat Hermina VAN DAMME op 11 januari 1999 is overleden;

Gezien het op 3 februari 2000 aan de Raad van State gerichte verzoekschrift waarbij Robert HEYVAERT en Philomena HEYVAERT verklaren het geding te hervatten;

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 september 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. MARTENS die, loco Advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat N. DE CLERCQ die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verwerende partij twee ontvankelijkheidsexcepties opwerpt;

Overwegende, ten eerste, dat zij doet gelden dat de tweede en de derde verzoekende partij "duidelijk geen eigenaars (waren) van het beschermde goed op het ogenblik dat de vordering tot nietigverklaring werd ingesteld" en dat hun belangen "puur belangen waren van de eerste verzoekster zelf";

Overwegende dat de tweede en de derde verzoekende partij hun belang niet toelichten; dat zij klaarblijkelijk wensten met hun beroep de eerste verzoekende partij, hun moeder en eigenares van de beschermde goederen, bij te springen; dat verwerende partij terecht doet gelden dat zij, ten tijde van het instellen van het beroep, "NIET over een eigen belang beschikken"; dat het beroep onontvankelijk is in zoverre het is ingesteld door de tweede en de derde verzoekende partij;

Overwegende, ten tweede, dat verwerende partij het beroep van eerste verzoekende partij manifest laattijdig noemt; dat zij uiteenzet dat het bestreden besluit een eerste keer betekend is geworden bij aangezekende brief van 5 maart 1998, op 9 maart 1998 aangeboden, dat de beroepstermijn dus is ingegaan op 10 maart 1998 en dat de tweede betekening op 14 april 1998 geen nieuwe beroepstermijn heeft kunnen doen lopen;

Overwegende dat in de memorie van wederantwoord gerepliceerd wordt dat de verwerende partij, gezien het bezwaarschrift van 26 februari 1997, op de hoogte was van de zeer slechte gezondheidstoestand van de eerste verzoekende partij, dat verwerende partij "in die omstandigheden niet te goeder trouw aan deze zieke bejaarde dame (kan) betekenen" en dat eerste verzoekende partij gehospitaliseerd was van 7 maart 1998 tot 25 mei

1998, wat overmacht uitmaakt in hoofde van een hoogbejaard persoon;

Overwegende dat eerste verzoekende partij woont op het adres van de derde verzoekende partij, haar dochter; dat het op dit adres is dat met brief van 28 januari 1997 het besluit van 16 december 1996 tot voorlopige bescherming van de hoeve "Het Tesseshof" en de achterliggende weide is betekend geworden; dat de brief op 29 januari 1997 is afgegeven aan derde verzoekende partij; dat aan hetzelfde adres ook het bestreden besluit is toegestuurd; dat dit een eerste keer is gebeurd met een brief van 5 maart 1998; dat de zending niet kon worden uitgereikt op 9 maart 1998; dat zij evenmin op het postkantoor werd afgehaald; dat een tweede zending van 26 maart 1998 wel in ontvangst is genomen, op 14 april 1998;

Overwegende dat wanneer een eerste betekening reeds de beroepstermijn doet lopen, een tweede betekening ter zake irrelevant is; dat in principe de beroepstermijn tegen de bestreden beslissing is ingegaan vanaf de eerste betekening ervan met brief van 5 maart 1998; dat twee redenen worden aangevoerd die tot een andere conclusie zouden moeten nopen;

Overwegende dat de eerste reden luidt dat niet aan de eerste verzoekende partij mocht betekend worden omdat ze oud en ziek was en de verwerende partij dat al sinds begin 1997 wist; dat die reden niet opgaat; dat artikel 8, § 1, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten de verwerende partij ertoe verplicht het besluit tot bescherming als monument en als stads- of dorpsgezicht te betekenen aan de eigenaars zoals bekend bij de administratie van de BTW, registratie en domeinen op de datum van het besluit; dat de ouderdom of de ziekte van de eigenaar daar niet van vrijstelt; dat, voorts, de

ouderdom en gezondheid van de eerste verzoekende partij geen beletsel waren voor de betekening aan haar adres van het voorlopig beschermingsbesluit van 16 december 1996 of voor de aanzegging van het aangevochten besluit met brief van 26 maart 1998; dat niet wordt ingezien waarom zij dan wel de geldigheid van de betekening van het bestreden besluit met brief van 5 maart 1998 in de weg zouden staan;

Overwegende dat luidens de tweede reden er sprake is van overmacht in hoofde van eerste verzoekende partij aangezien zij, hoogbejaard zijnde, van 7 maart 1998 tot 25 mei 1998 gehospitaliseerd was; dat ook deze reden door de feiten wordt tegengesproken; dat eerste verzoekende partij bij de betekening van het bestreden besluit met brief van 26 maart 1998 evengoed gehospitaliseerd was als ten tijde van de betekening ervan met brief van 5 maart 1998; dat dit de uitreiking van de brief van 26 maart 1998, op 14 april 1998, nochtans niet in de weg heeft gestaan; dat in dit licht niet voetstoots kan worden aangenomen dat de hospitalisatie van eerste verzoekende partij het wél onmogelijk maakte dat zij van de zending van 5 maart 1998 kennis nam;

Overwegende dat de besproken exceptie gegrond is; dat het beroep in zoverre het van de eerste verzoekende partij uitgaat, onontvankelijk is,

Overwegende dat het beroep integraal niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op eenentwintigduizend frank, komen ten laste van de nalatenschap van de eerste verzoekende partij, van de tweede verzoekende partij en van de derde verzoekende partij, elk voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf oktober tweeduizend, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	G. DE KEYSER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE KEYSER.

M. VRINTS.